

Oruç Aruoba - Meşe Fısıltıları

Metis Kitap, s.73-76

Meşeler fısıldaşıyorlardı
onlardan duydum
“O ölecekti” diyorlardı
lanetli mi oldun?

Dışarıda oturuyordum
köpek havladı
Yönümü göremiyordum
gece başladı

Yetebilir miydin sana?
uzaklaşmıştın
Hiçbir ışık gelmiyor bana
karanlıkta mısın?

Denizin sessizliğinde
adadaymışsın
Meşeler suskunlaştılar
kıyıdan uzakta

Demek orası oldu
öleceğin yer
Her bir gün ve yarın
hep aynı yer

Bir yaprak daha düştü
güneş de yoktu
Bulut görünmüyordu
yıldızlar söndü

Lodos’la geldi sağanak
şimdi damlalar
Meşelerle söyleşiyor
düşen yapraklar

Olamadım sığınak
-bir berbat uyak!-
Suskunlaşabilirliğine
o ada ne uzak

Geldi sesi gene Lodos'un
karşı tepelerden
Şimdi ne diyebilirim -
sen artık yoksun.

Araştırma Sorusu: Şair, doğayı insan duygularının yansıtıcısı hâline getirerek ölüm ve yas duygusunu nasıl somutlaştırır?